

วิจัยในชั้นเรียน

การพัฒนาผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502)
ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ชื่อผู้วิจัย

นางสาวยศวดี คำงาม
ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์

วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ
ผู้วิจัย	นางสาวยศวดี คำงาม
ปีการศึกษา	2/2568
แผนกวิชา	สามัญสัมพันธ์ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยวิธีกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนนั้น

การดำเนินการวิจัยเริ่มต้นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลระหว่างเรียน กำหนดขั้นตอนวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม มีการสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เลือกรุ่นเป้าหมายและเก็บข้อมูล โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

จากการศึกษา ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย(รหัสวิชา2000 – 1502) โดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีระดับคะแนนสูงกว่า เกรต 3 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น ต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ รู้ข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ กล่าวเผชิญปัญหา สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ครูกาญจนา ศีลให้อยู่สุข ครูธัญพร บุญเย็น ครูยลธิดา โกลี ครูณฤมล จันทระเสนา ที่ได้ให้คำแนะนำ สอบถามความคืบหน้าของการทำงาน รวมทั้งให้คำแนะนำ คำปรึกษาตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างดี จนการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้จัดทำขอขอบคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ ให้คำแนะนำ คำชี้แนะ และอำนวยความสะดวกในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอขอบใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ทุกคนที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัย จนกระทั่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัย

นางสาวยศวีดี คำงาม

คำนำ

งานวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ผู้วิจัยเห็นว่า การสอนแล้วสอบจะทำให้ นักเรียนเกิดการตื่นตัว มีความตั้งใจและความรับผิดชอบในการเรียนมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเป็นการปรับพฤติกรรมการศึกษาที่เหมาะสมของนักเรียนต่อไป

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยเรื่องนี้จะประโยชน์ต่อผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัย

นางสาวยศวี คำงาม

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย	10
บทที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย	12
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย	13
บรรณานุกรม	15

บทที่ 1 บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 บางห้องยังอยู่ในระดับไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากมีปัจจัยหลายประการที่กระทบการเรียนการสอน และวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าว ควรได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม และใบงานประกอบการเรียนรู้ คาดว่าประโยชน์ที่จะได้รับ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในห้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกรด 3
2. นักเรียนในกลุ่มที่ทำการวิจัยมีปฏิสัมพันธ์เพื่อช่วยกันฝึกปฏิบัติในชั้นเรียนก่อให้เกิดทักษะในการวิเคราะห์และวางแผนตัดสินใจ
3. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันการดำเนินชีวิตมีความยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ทำให้แต่ละบุคคลต้องเผชิญปัญหามากมายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัว ในการจัดการเรียนการสอนนั้นต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียนรู้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ การเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยโดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 3 – 6 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม และยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในดำรงชีวิต สำหรับทางด้านการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย การกลุ่มมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนเน้นการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่ม และใบงานประกอบการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ในด้านเนื้อหาและทักษะทางการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยเห็นถึงปัญหาและประโยชน์ในอนาคตทางการศึกษาจึงได้ทำวิจัยเรื่องนี้เพื่อประโยชน์สำหรับการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อศึกษาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยวิธีการกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) โดยใช้การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยในห้องเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเกรด 3

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีขอบเขตในการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. **กลุ่มประชากร** คือ นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน 16 คน

2. ตัวแปรที่ต้องศึกษา

ตัวแปรต้น วิธีการเรียนการสอนโดยวิธีกระบวนการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา 2000 – 1502) โดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีระดับคะแนนสูงกว่า เกเรต 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบกลางภาค และแบบทดสอบปลายภาค

2. วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นระบบกลุ่ม มีผู้นำ ผู้ตาม แบ่งหน้าที่กันตามความเหมาะสม มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้งานที่มอบหมายสำเร็จลง

3. ผู้นำ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม ให้สามารถทำงานจนบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้

4. สมาชิกกลุ่ม หมายถึง สมาชิกกลุ่มที่ดึนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน โดยรู้ว่าตนควรจะทำอะไร ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้การทำงานเป็นทีมบรรลุผลสำเร็จ

5. กระบวนการทำงาน หมายถึง วิธีกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน ผลงานของกลุ่มจะออกมาดีมากขึ้นน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิธีการและขั้นตอนที่กลุ่มใช้ในการทำงานด้วย หากกลุ่มใช้วิธีการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานและลักษณะกลุ่มแล้ว ผลงานก็มักจะมีคุณภาพตามไปด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักเรียนในรายวิชาอื่นๆ ในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแล้ว สอบไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา 2000 – 1502) โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเสนอตามลำดับหัวข้อดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2.3 วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม
- 2.4 ผู้นำ
- 2.5 สมาชิกกลุ่ม
- 2.6 กระบวนการทำงาน

2.1 ทฤษฎีและหลักการเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา

การประเมินผลการศึกษา

ไพศาล หวังพานิช (2526: 3-4) การประเมินผลการเรียนการสอนในระหว่างการเรียนการสอนเพื่อปรับปรุงช่วยเหลือแก้ไขในส่วนที่บกพร่อง การประเมินผลลักษณะนี้เรียกว่า การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Evaluation) ได้จากการวัดผลการสอบย่อย การทำแบบฝึกหัดหรือให้งานอย่างอื่น ส่วนการประเมินหลังจากการเรียนการสอนได้เสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว เพื่อลงสรุปตัดสินผลการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด การประเมินผลลักษณะนี้เรียกว่า การประเมินผลรวม (Summative Evaluation) ประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทั้งหมดได้จากการวัดผลการสอบปลายภาคเรียน

สมบูรณ์ ตันยะ (2538: 13-14) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนเป็นกระบวนการตรวจสอบผู้เรียนว่าสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่วางไว้หรือไม่ อีกทั้งยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพการสอนของครูอีกด้วยโดยทั่วไปมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการดังนี้

1. ประเมินเพื่อวินิจฉัยค้นหาส่วนที่บกพร่องเป็นการตรวจสอบความพร้อม ปัญหาอุปสรรคต่างๆ

ในการดำเนินงาน

2. ประเมินเพื่อปรับปรุงการกระทำการระหว่างการเรียนการสอน
3. ประเมินเพื่อตัดสินลงสรุปว่าการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

สมนึก ภัททิยธนี (2544 : 4) กล่าวว่า การประเมินผลการศึกษา หมายถึง การตัดสินหรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา โดยอาศัยเกณฑ์พิจารณาอย่างใด อย่างหนึ่งกล่าวโดยสรุปแล้ว การประเมินผล การเรียน หมายถึง การตัดสิน หรือวินิจฉัยสิ่งต่างๆ ที่ได้จากการวัดผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบเพื่อผู้เรียนว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด

ความหมายของการประเมินผลย่อย

การประเมินผลเป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งของหรือกระทำใดๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ สำหรับการประเมินผลย่อย (Formative Evaluation) มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่าน ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 24-26) ได้กล่าวว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลหลังจบเนื้อหาหนึ่งๆ เพื่อตรวจสอบดูว่าหลังจากนักเรียนได้เรียนในแต่ละเรื่องแล้วได้ผลในระดับที่น่าปรารถนาหรือไม่ หรือยังมีข้อบกพร่องในส่วนไหน ตอนใด และควรมีการแก้ไขปรับปรุงเกี่ยวกับสิ่งใดในเนื้อหานั้นๆ ทั้งยังช่วยให้ได้ข้อมูลเพื่อปรับปรุงการสอนของครู เป็นผลให้นักเรียนเกิดความรู้ในการเรียนอย่างสมบูรณ์เต็มที่

นิภา เมธาวีชัย (2533 : 10) ได้กล่าวว่า การประเมินผลระหว่างสอนมีจุดประสงค์เพื่อทราบว่ามีผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือยัง เครื่องมือที่ใช้วัด เช่น การซักถาม การสังเกต การให้ลงมือปฏิบัติ การทดสอบย่อยตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุทธิวรรณ พิรศักดิ์โสภ (2537: 5) ได้กล่าวไว้ว่าการประเมินผลระหว่างเรียนเป็นการประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบท เพื่อให้ครูทราบว่านักเรียนได้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด นักเรียนบกพร่องในเรื่องใด ครูจะได้ทำการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสม

จากความหมายการประเมินผลย่อยข้างต้น พอสรุปได้ว่า การประเมินผลย่อยเป็นการประเมินผลระหว่างการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ระหว่างการเรียนการสอนในแต่ละบท เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องของผู้เรียน และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

หลักการสร้างแบบทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. 1971 : 65) ได้กำหนดขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบย่อยไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หน่วยความรู้ (Analysis of Learning Units) เนื้อหา จุดมุ่งหมายและธรรมชาติของบทเรียนนั้นๆ

2. สร้างตารางเฉพาะของหน่วยการเรียนรู้ (Specification for Units)

3. ดำเนินการสร้างข้อสอบย่อยซึ่งควรมีลักษณะดังนี้

3.1 สร้างข้อสอบให้ครอบคลุมแต่ละพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในตารางเฉพาะอย่างน้อยพฤติกรรมละ 1 ข้อ

3.2 ข้อสอบต้องรวบรวมเนื้อหาทั้งหมดไม่ใช่สุ่มเฉพาะส่วนสำคัญเพื่อเป็นตัวแทนเท่านั้น

3.3 ข้อสอบควรมีความยากง่ายต่อเนื่องกัน ผู้ที่ทำข้อสอบส่วนที่ง่าย ๆ จะได้เกิดการเรียนรู้ที่ยากกว่าได้ถูกต้อง ไม่ใช่ทำถูกโดยบังเอิญหรือการเดา

3.4 ข้อสอบจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ถ้าไม่เพียงแต่บอกว่าเขาทำส่วนใดไม่ได้ แต่ควรบอกสาเหตุที่เขาทำไม่ได้ด้วย

3.5 คะแนนต่อการสอบย่อยไม่มีผลต่อการตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่จะเป็นเครื่องชี้ให้นักเรียนรู้ว่าเขาบกพร่องที่ไหน ควรแก้ไขอย่างไร เพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหานั้นเป็นอย่างดี

สุรัชย์ ขวัญเมือง (2522: 215-217) กล่าวถึงกระบวนการสร้างแบบทดสอบย่อย มีดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้ที่ต้องการสอบมาจัดวิเคราะห์เนื้อหาย่อยๆ โดยศึกษาจากคู่มือและแบบเรียน

2. วิเคราะห์พฤติกรรมของเนื้อหาย่อยที่วิเคราะห์ไว้แล้ว

3. กำหนดน้ำหนักที่ต้องการวัดในแต่ละเนื้อหาพฤติกรรม

4. ปรับปรุงตารางวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของวิชา

5. สร้างแบบทดสอบย่อยตามตารางที่วิเคราะห์ไว้แล้ว ข้อสอบบางข้ออาจนำไปใช้ในการประเมินผลรวมอีกก็ได้

5.1 เป็นข้อสอบที่ถามตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของการเรียนการสอนในแต่ละหน่วยโดยหนึ่งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอาจสร้างข้อสอบได้หลายข้อ

5.2 การให้คะแนนจากการสอบ ตัดสินว่าบุคคลผ่านหรือไม่ หน่วยย่อยใดๆนั้น อาศัยการกำหนดเกณฑ์ไว้ล่วงหน้า

5.3 การสอบต้องสอบหลังจากการเรียนการสอนในหน่วยนั้นสิ้นสุดลง

ไพศาล หวังพานิช (2526: 86) ได้เสนอหลักการพอสรุปได้ว่า การออกข้อสอบย่อยนั้นไม่จำเป็นต้องมีจำนวนข้อมากมาย และใช้เวลาสอบนานเป็นชั่วโมง อาจใช้ข้อสอบ 10-20 ข้อ และใช้เวลาเพียง 10-15 นาทีก็ได้ ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าข้อสอบนั้นต้องครอบคลุมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอนที่กำหนด

กรอนลันด์ (Gronlund. 1981:137) ได้เสนอหลักการสร้างและการใช้แบบทดสอบย่อยดังนี้

1. เป็นแบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion-referenced Mastery Tests) บางครั้งใช้แบบอิงกลุ่ม (Norm-referenced Tests)

2. เนื้อหาที่จะนำมาทดสอบ กำหนดขึ้นอย่างแน่นอนอาจเป็น 1 หน่วย 1 บท หรือ 1 หมวด ก็ได้

3. ความยากง่ายขึ้นอยู่กับเนื้อหาและควรเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

4. ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอนเพื่อช่วยชี้ข้อบกพร่องในการเรียนของนักเรียน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การสร้างแบบทดสอบย่อยจะต้องสร้างตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนและต้องสร้างจากเนื้อหาทั้งหมด ความยากง่ายของข้อสอบขึ้นอยู่กับเนื้อหาแต่ละตอนซึ่งคะแนนของการสอบจะไม่นำไปตัดสินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือการตัดสินได้-ตก

ประโยชน์ของการทดสอบย่อย

บลูม (Bloom and others. 1971 : 66) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อยว่าก่อให้เกิดประโยชน์หลายอย่างดังนี้ สำหรับการประเมินย่อยทำให้นักเรียนได้เรียนรู้มากขึ้น เพราะทำให้นักเรียนต้องเตรียมตัวอยู่เสมอ ทำให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น เพราะต้องแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อยๆ ทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขของตนเอง และทำให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้ ถ้าเผชิญปัญหา สำหรับครูผู้สอน ทำให้ครูค้นพบวิธีการที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน และสำหรับผู้ร่างหลักสูตร ช่วยให้ผู้ร่างหลักสูตรเรียงลำดับเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

สุรชัย ขวัญเมือง (2522 : 217) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย เป็นเครื่องมือในการสังเกตว่านักเรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด ใช้ตรวจสอบลำดับขั้น ปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ไพศาล หวังพานิช (2526: 4) กล่าวถึงประโยชน์ของการทดสอบย่อย ทำให้ข้อบกพร่องของผู้เรียน เพื่อจะได้ให้การช่วยเหลือซ่อมเสริมหรือแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้น

เซนินา ซึนสุวรรณ (2539: 23) กล่าวว่าแบบทดสอบย่อยมีข้อดีหลายประการดังต่อไปนี้

1. ครูจะทราบว่านักเรียนมีความรู้มากน้อยเพียงใดในแต่ละคน

2. ครูสามารถจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนที่ยังบกพร่อง และสามารถจัดเนื้อหาการเรียนการสอนซ่อมเสริมได้ถูกต้อง

3. ครูจะใช้ผลการทดสอบเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนในตอนต่อไป

4. นักเรียนจะทราบความสามารถของตนเองและสามารถแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของตนเอง

ได้จากการเฉลยข้อสอบและการแนะนำจากครูผู้สอน

5. การทดสอบย่อยจะทำให้ทราบข้อมูลความรู้ของนักเรียนทันที สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนได้ทันท่วงที ดีกว่าการทดสอบเพียงครั้งเดียวท้ายบทเรียน

กล่าวโดยสรุปแล้ว การทดสอบย่อยเป็นประโยชน์สำหรับนักเรียนในด้านความก้าวหน้าในการเรียนแต่ละหน่วย หรือข้อบกพร่องที่ต้องปรับปรุง และสำหรับครูเป็นการช่วยให้ครูค้นพบวิธีการจัดการ

เรียนการสอนที่เหมาะสม

ความคงทนในการเรียนรู้

1. ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

อดัมส์ (Adams. 1976 : 9) กล่าวว่า การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกได้ต่อสิ่งเร้าที่เคยเรียน หรือเคยมีประสบการณ์รับรู้มาแล้ว หลังจากที่ได้ทอดทิ้งไว้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง ก็คือความคงทนในการจำ และในการประเมินผลการเรียนรู้มีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ถ้าเราประเมินผลทันทีที่ผู้เรียนเรียนจบ ผลการประเมินที่เราได้คือ ผลของการเรียนรู้ แต่ถ้าเราคอยให้เวลาว่างเลยไประยะหนึ่งอาจเป็น 2 นาที 5 นาที หรือหลายๆ วันค่อยประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่ได้จะเป็นผลของการเรียนรู้และความคงทนในการจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2520 : 19) สรุปไว้ว่าความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการระลึกเนื้อหาหรือสิ่งต่างๆ ที่ตนเคยได้รับการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาก่อนในระยะเวลาที่ทิ้งช่วงห่างออกไป

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 19) สรุปไว้ว่าความคงทนทางการเรียนรู้ หมายถึง การรวบรวมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม และเก็บไว้ได้นาน

สุภัททา บินตะแพทย์ (2534: 168) กล่าวว่า การจำ หมายถึง กระบวนการที่สมองสามารถเก็บสะสมสิ่งที่รับรู้โดยเก็บบันทึกไว้เป็นความจำซึ่งสามารถจะนึกขึ้นมาได้ในใจ

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการจำหรือระลึกได้จากสิ่งเร้าหรือประสบการณ์ที่ได้รับรู้มาหลังจากทิ้งช่วงระยะหนึ่ง

2. การจำ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 238) ให้ความหมายของการจำ หมายถึง ความสามารถสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสามารถถ่ายทอดออกมาในรูปของการระลึกได้หรือการจำได้

ประสาธ อิศรปริดา (2523 : 137) กล่าวว่า การจำคือการรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ตลอดไป

สถิต วงศ์สุวรรณ (2525 : 26) กล่าวว่า การจำหมายถึงความสามารถในการแสดงให้รู้ได้ว่า ได้รู้ได้ประสบ ได้จำสิ่งใดมาบ้าง คือการที่จิตใจ สมอง เก็บรวบรวมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นมาแล้ว และได้รู้สีกว่ายังรู้จัก ยังระลึกได้ไม่ว่าวันเวลาผ่านไปเร็วหรือช้า

ปราณี รามสูต (2528 : 48) กล่าวว่า การจำหมายถึง การที่บุคคลสามารถนำการตอบสนองที่เกิดจากการเรียนรู้มาแล้วออกมาแสดงในปัจจุบัน

ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ (2528 : 26) กล่าวว่า การจำ หมายถึง ปริมาณการเรียนรู้ที่คงเหลือในสมองหลังจากที่ได้หยุดการฝึกฝนมาแล้ว โดยการสังเกตจากการกระทำของบุคคลนั้น

กาเย่ (Gagne.1974 : 24-46) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของกระบวนการที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. การตั้งใจ เป็นการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจอยากเรียนรู้
2. ความสัมพันธ์ของการรับรู้กับการคาดหวัง ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนรู้สิ่งที่สอดคล้องกับความตั้งใจของตน
3. การปรับขยายการรับรู้เป็นการจัดขยายการรับรู้ ซึ่งมีทั้งการจำระยะสั้น และการจำระยะยาว
4. การส่งสมสิ่งที่เป็นการเรียนรู้ เป็นการเก็บสะสมสิ่งที่เรียนรู้ให้คงอยู่ หรือเป็นการจำระยะยาวซึ่งคงทนถาวร
5. การระลึกจำได้เป็นความสามารถที่ระลึกถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว

6. การประยุกต์ใช้ความรู้ เป็นความสามารถในการนำความรู้ หรือกฎเกณฑ์ที่ได้จากการเรียนรู้ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

7. การแสดงพฤติกรรมตอบสนองการเรียนรู้ ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความรู้ความสามารถที่ได้เรียนรู้มา

8. การแสดงผลย้อนกลับ เป็นการแจ้งผลการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ทราบ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดกำลังใจ หรือปรับตัวเองให้ดีขึ้น

9. การฝังตัวในความจำระยะยาว เป็นกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่มีอยู่ในความจำ ระยะยาวกับสิ่งที่ต้องการจำ

วารินทร์ สายโอบเชื้อ และสุณีย์ ธีรดากร (2522 : 135-136) ได้จำแนกชนิดของการจำออกเป็น 4 ชนิด คือ

1. การระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องกัน (Reintegration) เมื่อมีเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ ที่ คล้ายคลึงกัน ทำให้ระลึกถึงเหตุการณ์ในอดีตได้

2. การจำได้ (Recognition) หมายถึง การจำสิ่งที่เราพบในอดีตได้ ถ้าเราได้พบอีก

3. การระลึกได้ (Recall) เป็นการสร้างเหตุการณ์ต่าง ๆ จากความจำและหาเหตุการณ์ที่สร้างขึ้นได้

4. การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) คือความพยายามทำซ้ำๆ อ่านซ้ำๆ เพื่อต้องการให้สิ่งที่ต้องการจำ นั้นอยู่ในความทรงจำ

ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 287) จำแนกระบบการจำออกเป็น 3 ชนิดคือ

1. ระบบการจำความรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory) หมายถึง ความคงอยู่ของความรู้สึกสัมผัส หลังจากการเสนอสิ่งเร้าได้สิ้นสุดลง

2. ระบบความจำระยะสั้น (Short-Term Memory หรือ STM) หมายถึง การจำหลังจากการรับรู้ สิ่งเร้าที่ได้รับจนเกิดการรับรู้ แล้วจะอยู่ในความจำระยะสั้น เราใช้การจำระยะสั้นสำหรับการจำชั่วคราว

3. ความจำระยะยาว (Long-Term Memory หรือ LTM) ความจำคงคนถาวร เราไม่รู้สึกในสิ่งที่ จำอยู่ แต่เมื่อต้องการให้หรือมีสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรู้หรือฟื้นได้

ประโยชน์ของการจำ มีดังนี้

1. ทำให้เรียนรู้ในสิ่งใหม่ได้ดี เข้าใจง่าย

2. ทำให้สามารถนาประสบการณ์ที่เรียนรู้ และจำได้แล้วไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

3. ทำให้ประหยัดเวลาและกำลังงานในการเรียนรู้และการทำงานต่างๆ ทำให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ใน สังคมได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ

สุภัททา บินชะแพทย์ (2534 : 79-80) จำแนกตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการจำและยาวนานเป็น 5 ข้อ คือ

1. ความเข้มข้นของข้อมูล ข้อมูลที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นทางอารมณ์ เช่น สิ่งทำให้เกิด ความดีใจมากหรือเสียใจมาก ก็จะทำให้จำได้และยาวนานกว่าข้อมูลที่มีความเข้มข้นน้อย

2. ความสำคัญของข้อมูล ถ้าข้อมูลนั้นๆ มีความสำคัญต่อบุคคลมากก็จะยิ่งทำให้บุคคลพยายาม ที่จะจำให้ได้แม่นยำ และจำได้เป็นเวลานาน

3. ความเข้าใจในความหมายหรือลำดับขั้นตอน ในกรณีที่มีข้อมูลมีความซับซ้อน การเข้าใจลำดับ ขั้นตอนและหยั่งเห็นก็จะทำให้จำสิ่งนั้นได้แม่นยำและยาวนาน

4. ทักษะในการจำ ทักษะในการจำได้ ได้แก่ การได้รับการฝึกฝนการจำอยู่เสมอ มีการทดสอบและ ฝึกปฏิบัติทางการจำ ก็จะทำให้เกิดเป็นความเคยชิน สามารถมีวิธีปฏิบัติการด้านการจำอย่างชำนาญ และรวดเร็ว

3. ระยะเวลาที่ใช้วัดความคงทนในการเรียนรู้

นินนาลลี (Nunnally. 1959 : 105-108) กล่าวว่า เพื่อก่อให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่างๆ น้อยลงควรเว้นช่วงเวลาในการสอบซ้ำห่างกันอย่างน้อย 2 สัปดาห์ เพราะความเคยชินในการทาแบบทดสอบจะทำให้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนทั้งสองครั้งสูง

ชัยพร วิชชาวุธ (2525 : 118) ได้กล่าวว่า การศึกษาทบทวนสิ่งที่จำได้อยู่แล้วซ้ำอีกจะช่วยให้ความจำถาวรมากยิ่งขึ้น ช่วงระยะเวลาที่ความจำระยะสั้นฝังตัวกลายเป็นความจำระยะยาว หรือความคงทนในการจำในเวลาประมาณ 14 วัน หลังจากได้เรียนรู้ผ่านไปแล้ว

ชวาล แพร์ตกุล (2536 : 1) กล่าวว่าในการสอบซ้ำโดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันไปลองสอบกับกลุ่มบุคคลเดียวกัน เวลาในการทดสอบครั้งแรกและครั้งที่สองควรเว้นให้ห่างกันประมาณ 2-4 สัปดาห์กล่าวโดยสรุปความคงทนในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน เพราะหากผู้เรียนจำสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้วได้อย่างดีก็จะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ออกมาใช้ประโยชน์ได้เมื่อต้องการ การวิจัยครั้งนี้ จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงใช้ระยะเวลา 3 สัปดาห์เพื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เพราะความคงทนในการเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงของลำดับเนื้อหาที่ต่อเนื่องต่อไป

เยี่ยม วรอินทร์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการใช้แบบทดสอบย่อยแตกต่างกันและ การบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนบึงนาราง สปอ. โพทะเล สปจ.พิจิตร จำนวน 90 คน แบ่งเป็น 6 กลุ่มโดยกลุ่มที่ 1,2,3 ได้รับการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน กลุ่มที่ 4,5,6 ไม่ได้รับการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน และกลุ่มที่ 1 กับกลุ่มที่ 4 ได้รับการทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบเลือกตอบมีตัวถูกตัวเดียว กลุ่มที่ 2 กับกลุ่มที่ 5 ได้รับการทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบเลือกตอบมีตัวถูกหลายตัว และกลุ่มที่ 3 กับกลุ่มที่ 6 ได้รับการทดสอบย่อยด้วยแบบทดสอบเลือกตอบแบบไม่กำหนดตัวถูกพบว่า

1. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการใช้แบบทดสอบย่อยที่ต่างกับการบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอน ไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
2. นักเรียนที่ได้รับการทดสอบย่อยที่ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการบอกและไม่บอกจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบกลางภาค และแบบทดสอบปลายภาค

2.3 วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม

วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นระบบกลุ่ม มีผู้นำผู้ตาม แบ่งหน้าที่กันตามความเหมาะสม มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้งานที่มอบหมายสำเร็จลง

2.4 ผู้นำ

ผู้นำ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม ให้สามารถทำงานจนบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้

2.5 สมาชิกกลุ่ม

สมาชิกกลุ่ม หมายถึง สมาชิกกลุ่มที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน โดยรู้ว่าตนควรจะทำอะไร ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้การทำงานเป็นทีมบรรลุผลสำเร็จ

2.6 กระบวนการทำงาน

กระบวนการทำงาน หมายถึง วิธีกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน ผลงานของกลุ่มจะออกมาดีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิธีการและขั้นตอนที่กลุ่มใช้ในการทำงานด้วย หากกลุ่มใช้วิธีการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานและลักษณะกลุ่มแล้ว ผลงานก็มักจะมีคุณภาพตามไปด้วย

บทที่ 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้านี้มีขอบเขตในการวิจัยในชั้นเรียน ดังนี้

1. **กลุ่มประชากร** คือ นักเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน 16 คน

2. **ตัวแปรที่ต้องศึกษา**

ตัวแปรต้น วิธีการเรียนการสอนโดยวิธีกระบวนการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน

ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนในรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา 2000 – 1502) โดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของจำนวนนักเรียนในชั้นเรียนมีระดับคะแนนสูงกว่า เกรด 3

นิยามศัพท์

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบกลางภาค และแบบทดสอบปลายภาค

2. วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม หมายถึง การสอนโดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นระบบกลุ่ม มีผู้นำ ผู้ตาม แบ่งหน้าที่กันตามความเหมาะสม มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทำให้งานที่มอบหมายสำเร็จลง

3. ผู้นำ คือ ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม ให้สามารถทำงานจนบรรลุเป้าหมายของกลุ่มได้

4. สมาชิกกลุ่ม หมายถึง สมาชิกกลุ่มที่ดั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตน โดยรู้ว่าตนควรจะทำอะไร ที่จะช่วยเอื้ออำนวยให้การทำงานเป็นทีมบรรลุผลสำเร็จ

5. กระบวนการทำงาน หมายถึง วิธีกลุ่มที่ใช้ในการทำงาน ผลงานของกลุ่มจะออกมาดีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับวิธีการและขั้นตอนที่กลุ่มใช้ในการทำงานด้วย หากกลุ่มใช้วิธีการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานและลักษณะกลุ่มแล้ว ผลงานก็มักจะมีคุณภาพตามไปด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ ใบงานประกอบการเรียนรู้

2. เก็บรวบรวมข้อมูล เก็บคะแนนก่อน และหลังเรียนประจำหน่วยการเรียนรู้ แบบทดสอบกลางภาค และแบบทดสอบปลายภาค

3. วิเคราะห์ข้อมูล

4. รายงานผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำผลการประเมินความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ คำนวณจากการทำแบบทดสอบกลางภาค , ปลายภาค ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โดยใช้กระบวนการกลุ่ม โดยใช้สถิติร้อยละ และค่าเฉลี่ย (\bar{X})

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนและนักเรียนในรายวิชาอื่นๆ ในการเรียนโดยใช้วิธีการสอนแล้ว สอบไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

บทที่ 4 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2568 วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ในบทนี้กล่าวถึง การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละเกรดสูงกว่าเกรด 3 แต่ละห้องเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

(รายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย รหัสวิชา2000 – 1502)

ห้องเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด	จำนวนนักเรียนตามระดับผลการเรียน(คน)										จำนวนนักเรียนที่ได้เกรด 3 ขึ้นไป	ร้อยละ
		4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	มส.	ขร.		
ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	16	14	2	0	0	0	0	0	0	0	0	16	100

จากตารางที่ 1 แสดงว่านักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) มีคะแนนสูงกว่าเกรด 3 ดังนี้

ปวช.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 16 คน ได้คะแนนสูงกว่าเกรด 3 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 2 แสดงค่าความถี่และค่าร้อยละของนักเรียนทั้งหมดที่ได้เกรดสูงกว่าเกรด 3

ที่	ห้องเรียน	จำนวน	ร้อยละ
1	ที่มีคะแนนสูงกว่าเกรด 3	16	100
2	ต่ำกว่าเกรด 3	-	-
	รวม	16	100

จากตารางที่ 2 แสดงว่านักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ส่วนใหญ่มีคะแนนสูงกว่าเกรด 3 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยวิธีกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ซึ่งเน้นในการฝึกปฏิบัติด้วยกระบวนการกลุ่มและใบงานประกอบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) สูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงว่าการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มช่วยพัฒนาการเรียนการสอนสูงขึ้น

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่องผลการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 อภิปรายผลได้ดังนี้ จากการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มแล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ นักเรียนมีพัฒนาการ และสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ เคิร์ท เลวิน กล่าวโดยสรุปดังนี้ การรวมกลุ่มจะเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มในด้านการกระทำ ความรู้สึก ความคิด สมาชิกจะมีการปรับตัวเข้าหากัน พยายามช่วยกันทำงาน โดยอาศัยความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติงานล่วงไปได้ตามเป้าหมายของกลุ่ม และสอดคล้องกับเทคนิคคู่คิดร่วม (Think Pair Share) เป็นเทคนิคที่เริ่มจากปัญหาที่ครูผู้สอนกำหนดนักเรียนแต่ละคนคิดหาคำตอบด้วยตนเองก่อนแล้วนำคำตอบไปอภิปรายกับเพื่อนที่เป็นคู่ จากนั้นจึงนำคำตอบของแต่ละคู่มาอภิปรายพร้อมกันเป็นกลุ่ม เมื่อมั่นใจว่าคำตอบของตนเองถูกต้องหรือดีที่สุด จึงนำคำตอบมาเล่าให้เพื่อนทั้งชั้นเรียนฟัง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสรู้เนื้อหาวิชา จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จดจำได้ดี อันจะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนเจตคติและพฤติกรรมของตนได้รวมทั้งสามารถนำไปสู่การพัฒนาบุคลิกภาพทุกด้านของผู้เรียน จากเหตุผลดังกล่าวนี้ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือนักเรียนประมาณร้อยละ 100 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับคะแนนมากกว่า 80 คะแนนคือสูงกว่าระดับเกรด 3

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการศึกษาแสดงว่าการเรียนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มภายในชั้นเรียนร่วมกันให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย (รหัสวิชา2000 – 1502) สูงขึ้น ดังนั้นครูผู้สอนควรนำวิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่มไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนการสอน

2. ศึกษารูปแบบการสอนแบบร่วมมือแบบอื่น ๆ เช่นการเรียนแบบร่วมมือ Jigsaw ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องปกติ

ภาคผนวก

แบบบันทึกผลการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3
แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2568

แบบบันทึกผลการเรียนวิทยาลัยการอาชีพวารินชำราบ

ภาคเรียนที่ 2/2568

ระดับ ปวช.3 กลุ่มเรียน 662020401:คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

รายวิชา 20000-1502 : ประวัติศาสตร์ชาติไทย

ครูผู้สอน นางสาวศวดี คำงาม

เลขประจำตัว	ชื่อ - สกุล	จิตพิสัย	ทดสอบ	ภาระงาน	กลางภาค	ปลายภาค	คะแนนรวม	เกรด
		20	10	40	10	20		
66202040001	นางสาวจิราภรณ์ นาราสา	16	10	40	9	16	91	4.0
66202040002	นายกิตติยะ บุญวิจิตร	17	8	38	8	14	85	4.0
66202040004	นางสาวชนมณีภา ปัญญาภู	13	8	35	10	17	83	4.0
66202040005	นางสาวชลิตา บุญสง่า	17	10	40	8	18	93	4.0
66202040006	นายฐิติกาญจน์ เพ็ญชาติ	17	3	40	9	15	84	4.0
66202040007	นายณัฐภัทร สงค์จันทร์	17	8	38	8	17	88	4.0
66202040008	นายธนกร วงษาเลิศ	17	8	40	7	15	87	4.0
66202040011	นายปราโมทย์ กวงษา	17	8	40	8	17	90	4.0
66202040012	นายพงศกร สกุธทรัพย์	17	3	39	9	15	83	4.0
66202040013	นางสาวภัทรวดี โทพิลา	13	10	36	9	15	83	4.0
66202040014	นางสาวลักษณา ดวงโสภา	18	10	40	10	18	96	4.0
66202040016	นายอภิชาติ สำราญรีน	17	7	40	9	15	88	4.0
66202040017	นายณัฐพงษ์ คงคาพันธ์	14	3	38	10	13	78	3.5
66202040020	นางสาวเขมนิจ มาลีศรี	16	8	38	10	16	88	4.0
66202040021	นายชัชชนันท์ มูลภักดี	14	3	37	10	11	75	3.5
66202040022	นางสาวธัญลักษณ์ อ่างคำหงษ์	13	10	38	9	16	86	4.0

แบบขออนุมัติผลการเรียน

เรียน ผู้อำนวยการ

จำนวนผู้เรียนได้ระดับผลการเรียนต่าง ๆ ดังนี้

ระดับคะแนน	เกณฑ์	จำนวน (คน)
4.0	ดีเยี่ยม	14
3.5	ดีมาก	2
3.0	ดี	0
2.5	ดีพอใช้	0
2.0	พอใช้	0
1.5	อ่อน	0
1.0	อ่อนมาก	0
0	ขั้นต่ำ	0
ม.ส	ไม่สมบูรณ์	0
ข.ร.	ขาดเรียน	0
ผ.	ผ่าน	0
ม.ผ.	ไม่ผ่าน	0
ข.ส.	ขาดสอบ	0
ข.ป.	ขาดปฏิบัติ	0
ถ.ล.	หลังกำหนด	0
ถ.น.	ในกำหนด	0
	รวม	16

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ)..... ครูผู้สอน
(นางสาวศวดี คำงาม)

ความเห็นหัวหน้าแผนกวิชา
ได้ตรวจสอบผลประเมินผลการเรียน
ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(ลงชื่อ).....
(นางสาวกาญจนา สีลให้อยู่สุข)

ความเห็นหัวหน้างานวัดผลและประเมินผล
ตรวจสอบรายละเอียดแล้วถูกต้อง

(ลงชื่อ).....
(นางสาวลธิดา โกลี)

ความคิดเห็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
ควรพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ).....
(นายธฤต อ่อนน้อม)

ความเห็นผู้อำนวยการวิทยาลัย
อนุมัติ

(ลงชื่อ).....
(นางสุนิจ สุริยพันธ์)